

Cirkulärnr: 1999:145
Diariernr: 1999/2752
Handläggare: Harald Ljung
Sektion/Enhet: Sektionen för Energi, Skydd och Säkerhet
Datum: 1999-11-29
Mottagare: Kommunstyrelsen
Räddningschefen
Rubrik: Säkerhetsrådgivare vid transport av farligt gods

Sektionen för Energi, Skydd och Säkerhet
Harald Ljung

1999-11-29

Kommunstyrelsen
Räddningschefen

Säkerhetsrådgivare vid transport av farligt gods

EU beslutade i juni 1996 att företag som transporterar farligt gods eller lastar eller lossar sådana varor ska ha en säkerhetsrådgivare. I maj i år antogs den svenska lagen och senast vid årsskiftet ska berörda företag ha utsett säkerhetsrådgivare.

Den som bedriver verksamhet där det ingår att utföra transporter eller vara avsändare av farligt gods ska ha en eller flera säkerhetsrådgivare. Lagstiftningen gäller alla transportslag dvs transporter på väg, järnväg, till sjöss och i luften och tydliggör avsändarens ansvar för transporten.

Försvarmakten och den som transporterar eller avsänder s k frimängder eller begränsade kvantiteter är undantagna från kravet på säkerhetsrådgivare. Tillfälliga transporter enligt ADR-S den s k Bilaga C avseende 2 kap "Bestämmelser om transporter av farligt gods som berör hamnområden" och 3 kap "Bestämmelser om transporter av farligt gods i mindre förpackningar till återvinning eller bortskaffande" omfattas heller inte av kravet på säkerhetsrådgivare.

Kommunerna kan beröras av kraven på säkerhetsrådgivare i de fall då de är engagerade i transporter av farligt gods eller är avsändare av farligt gods. Detta kan t ex vara fallet vid interna bränsletransporter olja, gasol etc dvs ämnen och föremål som är klassade som farligt gods och omhändertagande av miljöfarligt avfall på deponier. Gränsvärden för att omfattas av den aktuella lagstiftningen framgår av ADR-S marginalnummer 10 011. I många fall torde dock kommunerna endast hantera begränsade kvantiteter farligt gods.

Den nya lagstiftningen medför att kommunerna bör bedöma vilka transporter av farligt gods som sker med kommunens medverkan och de fall då kommunen kan vara avsändare enligt lagen och förordningen om transport

av farligt gods I de fall då det visar sig att en säkerhetsrådgivare krävs i någon kommunal verksamhet kan kommunen utse en eller flera personer i denna verksamhet att inledningsvis svara för säkerhetsrådgivningen i hela eller delar av den kommunala förvaltningen och i de kommunala bolagen. Säkerhetsrådgivaren kan sedan som ett första arbete kartlägga kommunens samlade medverkan i transporter av farligt gods för att bedöma om det krävs ytterligare insatser inom området.

Ett flertal utbildningsorganisationer anordnar utbildning av säkerhetsrådgivare. Säkerhetsrådgivaren ska genomgå ett prov och inneha giltigt intyg för säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods. Proven anordnas på Räddningsverkets skolor.

Enligt lag (1982:82) och förordning (1982:23) om transport av farligt gods ska även mottagaren av sådant gods ha en säkerhetsrådgivare. Detta krav är för närvarande föremål för en översyn av Statens Räddningsverk som avser tillskriva regeringen i frågan.

En närmare beskrivning av kravet på säkerhetsrådgivare finns i Statens Räddningsverks skrift "Säkerhetsrådgivare - säkrare hantering av farligt gods" och Räddningsverkets hemsida www.srv.se.

SVENSKA KOMMUN FÖRBUNDET
Sektionen för Energi, Skydd och Säkerhet

Carl Mattsson

